

לע"נ ברוך בענדיט וברכה גרוס ע"ה

WEEKLY PLANNER

פרשת השבוע כי תשא דף השבוע מגילה כ"א
פרנס השבוע לז"נ הרב שמעון ב"ר יהודה שוואב זצ"ל
יארצייט י"ד אדר א'

Dedications available, email R' Zacharia Adler - info@dafaweek.org

ג) לימוד וחזרה (ד' פעמים) וחזרת מסכת תענית	ב) אליבא דהלכתא	א) עם מראי מקומות	פרנס היום Follow any track ←
☐ דף כ"א עמוד א'	☐ דף כ"א עמוד א' עם רש"י	☐ דף כ"א עמוד א' עם רש"י ותוס'	יום ראשון לע"נ...
☐ דף כ"א עמוד ב'	☐ דף כ"א עמוד ב' עם רש"י <u>בענין אם דלג יום בספירת העומר</u> ע' תוס' מגילה (כ: ד"ה כל) (ע"ש) תה"ר שם שו"ע תפ"ז ז' ח'	☐ חזרה דף כ"א עמוד א' <u>בענין לומר ספיה"מ אחר מעריב כשעדיין יום הו'</u> ע' ספר המנהגות (דף ח. #1) ספר תשב"ץ קטן (סי' שצד) #2 שו"ע או"ח (תפ"ז ג') #3 ביאור הגר"א או"ח (תפ"ז ג') #4 שיעורי מנחות מהגרי"ד (י"ו) #5	יום שני
☐ חזרה א' דף כ"א עמוד א'	☐ <u>בהמשך הענין</u> ע' מחצית השקל שם הגהרות רעק"א שם שיעורי מנחות להגרי"ד י"ו.	☐ דף כ"א עמוד ב' עם רש"י ותוס' <u>בענין הקורא מיושב או מעומד</u> ע' רש"י מגילה (כא.) ע"ש רשב"א מגילה (כא.) #6 רמב"ם הל' מגילה (פ"ב הל' ז') #7	יום שלישי
☐ חזרה א' דף כ"א עמוד ב'	☐ <u>בענין לסמוך בשעת קריאת מגילה</u> ע' תה"ר מגילה כא. שו"ע או"ח קמ"א א' מג"א שם מחצ"ה שם	☐ חזרה דף כ"א עמוד ב' <u>בהמשך הענין</u> ע' שו"ת צמח יהודה (ח"ג סימן רי"ז) #8 זכרון שמואל (סי' לג') #9	יום רביעי
☐ חזרה ב' דף כ"א עמוד א'	☐ <u>בענין הקורא והעולה לתורה</u> ע' רא"ש מגילה פ"ג ס' א' שלחן ערוך ערוך השולחן משנה ברורה	☐ <u>בענין ברכות עובר לעשייתן</u> רמב"ם וראב"ד הל' ברכות (פי"א הל' טו') #10 הג"ה ברכות (פ"א סי' יג') #11 מאירי מגילה (כא:) #12	יום חמישי
☐ חזרה ב' דף כ"א עמוד ב'	☐ <u>בענין הברכה בסוף המגילה</u> ע' ריטב"א מגילה כא: שו"ע או"ח תרצ"ב א' ערוך השולחן שם ס"ק ג'	☐ <u>בהמשך הענין</u> הערות הגר"ש אלישב סוכה (לט.) #13 חידושי ר' שמואל פסחים (ז' ג') #14	יום ששי
☐ חזרה ג' דף כ"א מגילה ☐ חזרה דף כ"א תענית	☐ חזרה דף כ"א מגילה ☐ חזרה דף כ"א תענית	☐ חזרה דף כ"א מגילה ☐ חזרה דף כ"א תענית	שבת
☐ חזרה דפים י"ח-כ' מגילה ☐ שיעורי עיון על הדף ☐ בחינה על הדף			הוספות

לימוד מסכת מגילה מוקדש לע"נ ר' סנדר חיים זאב ב"ר יחיאל ישראל הירט ע"ה

לע"נ ברוך בענדיש וברכה גרוס ע"ה

8. שו"ת צמח יהודה (ח"ג סימן ריז)

הרמב"ם (ה' מגילה פ"ב ה"ז) כתב "לא יקרא בצבור יושב לכתחלה מפני כבוד הצבור", וכ"פ בש"ע (רי"ט ת"צ). והטורי אבן (רי"פ הקורא עומד) מקשה א"כ מאי קאמר תנא משא"כ בתורה, ופרש"י בצבור, הא גם במגילה עומד בצבור, ואין לומר דבתורה אפילו בדיעבד לא יצא משא"כ במגילה, דאין זה נראה להחמיר אף בדיעבד בתורה. ולא ראה שאמנם הבי"ט כאן מחמיר בתורה אף בדיעבד, והביא כבר המג"א בה' קה"ת (רי"ט קמ"א) דעתו, והוסיף שפרש"י נראה לא כן ועי"ש באורו במחמ"ש. והמאירי סובר שיוצא בדיעבד בישיבה בתורה, וע"ש זה מצדו כמטה יהודא להקל בסמיכה במגילה בצבור כמבואר בכאור הלכה להגה"צ החפ"ז חיים וצ"ל כאן יע"ש. והפמ"ג באמת מחמת דיוק זה של הטור"א (ולא הביא בשמו) עצמו מכריח שהצדק עם הבי"ט שלא יוצאים אף בדיעבד יע"ש. ואולם במחמ"ש (רי"ט קמ"א) סותר את הקושיא (כלי להוכיח שכבר העירו בה) דה"פ דבמגילה משכח"ל גם קורא יושב לכתחלה, והיינו כיחיד ולא בצבור, משא"כ הקורא בתורה דלא משכח"ל קריאה אלא בצבור ורק בעמידה, וזהו "משא"כ בתורה", ודחוק. אמנם גם בעט"ז (בה' מגילה ט' תר"צ כאן) סובר מעצמו כהבי"ט יע"ש. ולע"ד י"ל, דקה"ת בצבור נפ"ל מקרא דוקא בעמידה, וכמפורש שם בנ"מ במגילה, ולא מחמת כבוד הצבור, ובה שנוי במגילה ודעמא משום כבוד הצבור. ונמצא שזה דין בעצם קה"ת ולא דין בעצם קריאת המגילה, אלא ענין אחר. ונ"מ באדם גדול, שא"י לעמוד, דאם מטעם כבוד הצבור, כמו שכבוד הצבור בעמידה כן י"ל שכבוד הצבור כן, ולהדיא איתא בירושלמי על ר"מ שקרא בישיבה, והיינו מה"ס, אבל בתורה זה איסור, שזה דין בעצם קה"ת. אבל לענין דיעבד שלא יוצאים לא נזכר בזה. וסברת הבי"ט היא שזה מעכב את המצוה. לפי ששזה דין כגוף הקריאה בתורה ודוקא כן סדרה ומצוה, אבל המאירי לית ליה זה.

1. ספר המנהגות (דף ח.)

ואמרו מוב שיתפללו הציבור ושיקראו את שמע אפי' שלא בעונתה ואחר כך יקראו כל אחד ואחד על מסתו בזמנה. וכן והנה בספירת העומר שמצותה בלילה וסופרים אחר תפלת ערבית אף על פי שהוא יום גדול.

2. ספר תשב"ץ קטן (סי' שצד)

ספירת העומר מברך בלילה ואח"כ אומר יהי רצון וכו' [נמוח לברך בין השמשות על ספירת העומר משום דספיקא דרבנן לוקלא וספירת העומר בזמן הזה דרבנן. ע"ב].

3. שו"ע או"ח (תפ"ט ג')

ה' המסתפל עם הצבור (פ"ד) מבעוד יום (י) מונה עמום בלא ברכה ואם יזכר בלילה יברך ויספור. והגה"ש חש"י ענה אמן על נכמת הקהל אם היה ח' דעתו (י"ז) שלל ללא יתקן ויבדק ויספור בלילה (ב"י בשם רשב"א):

4. ביאור הגר"א או"ח (תפ"ט ג')

להמ"י זכ"י יומר. ר"ן: ס"ג המתפלל בו. היינו שה"ש שיואל בדיעבד כיון שהוא ספיקא דרבנן כנ"ל וכמ"ש בס"ד וס"ל דנכמה מעכב לענין זה שיחזור ויברך וכמ"ש בס"י ס"ז לענין ק"ש וכמ"ש בירושלמי פ"ט דנרכות ועמ"ש.

5. שיעורי מנחות מהגר"ד (סו.)

משום דברכות אינן מעכבות. ובאמת הסברה תמוה היכן מצינו ספירה בשביל הברכה גרידא אם כבר יצא המצוה.

6. רשב"א מגילה (כא.)

הקורא את המגלה עומד ויושב יצא יכו'. ואע"ג דקתני יצא אפי' לכתחלה קאמ"י. ותדע לך דהא קתני קראה אחד קראה שנים יצאו, וההוא על כרחין לכתח"י הוא. דהא קתני בבית"י, ובמגלה אפי' עשרה קורין; ועשרה מתרגמין. ועו', דהא קתני קראה אחד ובאחד מי' יש לך לומר יצא בדיעבד. ובירוש' מקשה לה ומתרץ לה. דג"ה.

7. רמב"ם הל' מגילה (פ"ב הל' ז')

קראה עומד או יושב יצא ואפילו בצבור. אבל לא יקרא בצבור יושב לכתחלה מפני כבוד הצבור. קראה שנים אפילו עשרה כאחד יצאו הקוראין והשומעים מן הקוראין. וקרא אותה גדול עם הקטן ואפילו בצבור: ח אין

9. זכרון שמואל (סי' לג')

דמטיקא דוינא קריאת התורה ציבור צעמידה, והיינו דאינה כמגילה דמגילה חוץ דין עמידה בקריאתה, ועל כן ציחיד קורא לכתחלה מושב, דלוינו הוי דוינא כקריאת התורה, גם ציחיד הוי כר"ך לקרות משומד, [דנחמיה ציחיד הוי זה רק לימוד ואין זה דין קריאת התורה]. והיינו דקאמר משא"כ בתורה דיש צד דין קריאה צעמידה. וגם י"ל דנפקימ לענין סמיכה,

10. רמב"ם וראב"ד הל' ברכות (פ"א הל' טו')

שופר: טו *נטל את הלולב מברך על נטילת לולב שכיין שהגביהו יצא ידי חובתו אבל אם בירך קודם שיטול מברך לישול את הלולב כמו לישב בסוכה ומכאן אתה למד שהמברך אחר ששעה בלא ברכה מברך על עשייתו. א"ל הוי לדידי אף שם עשיית ציית או הכנת מפנין ולא בירך מהלא עשיית ויבדק מברך על עשיית ציית ועל הכנת מפנין ואיך כן עשיית מלת כל הוי לפניי אצל מנולת לולב ייזן שהנביח נפטר ממנו כל הוי.

11. הג"ה ברכות (פ"א סי' יג')

* גדלה מטא זמן יולר אורי' דהיינו קודם הנך החמה מברך אהצת עולם וקורים אחריה ק"ש וכו' צא זמן יולר אור השמנה הנך החמה מברך בא"י יולר אור דברכות אינן מעכבות זו את זו לומר כסדר. אבל אם הניח אחת לגמרי לא יצא ידי חובתו. וכל היכא שלא בירך קמי דמלוה מברך אחר המלוה ויולא ידי חובתו.

12. מאירי מגילה (כא:)

כבר בארנו בשונה שברכה שלאחריה היא רבים³¹ שתפס בתלמוד לשון עובר, ולא תפס תלויה במנהג. הא ברכה לפניו אין הדבר תלוי במנהג אלא מן הדין. אע"פ שבברכת הנהנין ברכה לאחריה פשוטה יותר מלפניה. דכתיב ואכלת וברכת, בברכת המצות יותר פשוט בשלפניה, כדי שיהיה ניכר שכוונתו למצוה. והוא שאמרו כל המצות כלן מברך עליהם עובר לעשייתן, ר"ל תכף לעשייתן. ומטעם זה פירשו

14. חידושי ר' שמואל פסחים (ז' ג')

ולפמ"ש³³ ציחור דין עשייתן קיימת שאין זה מפני קיום המלוה שנמשך אלא מפני שהעשיה של המלוה יש לה המשך, ל"ע צמח"א אם לא בירך בשעת קביעתה אם מיקרי עשיית קיימת צמח"א שהיא קבועה ועומדת צפתה, ד"ל דדוקא אם העשיה גורמת לנכח כלשהי הנמשך גופו מיקרי שיש המשך לעשיה היא ציחור מה שהוא מניח עמ"י לביש ומעטף גופו, אבל צמח"א שהמלוה קבועה צפתה י"ל דאין צמח"א עשיה הנמשכת. ולגבי עשיית מעקה כתב הפמ"ג דאם לא בירך בשעת עשייתו א"ל לברך אח"כ ולא מיקרי עשיית קיימת, מיהו אפשר דס"ל דנמשך צמח"א ליכא קיום מלוה כלל צמח"א בניו על גוו וכל הקיום הוא רק בשעת עשייה, ודבר זה לר"ך ציחור ולא עיינותו צמח"א, אלא צמח"א דמלוה צמח"א דוכתי וכל רגע שהוא קבוע צפתה הוא מקיים צמח"א מלוה ל"ע אי מיקרי עשיית קיימת, וכדומה שראיתי שכבר דנו צמח"א.

13. הערות הגרי"ש אלישב סוכה (לט.)

אמר אביי לא שנו אלא לאחרין אבל לפני מצוה לברך. אפשר באר דבא להשמיענו חידוש גם בלאחרין, כגון אם לא בירך לפניו א"כ מחוייב הוא עדיין בברכת המצות ולא נפטר מזה וחייב לברך לאחר הלל לדעה אחת בראשונים דאם לא בירך הברכה קודם העשי' מברך לאחר מכן א"כ יש כאן חידוש בברכה שאחרי' ודוק. (ע"ע ש"י הראב"ד גם בברכות הנהנין ובהערות בברכות יוש' פ"ו).

כל המצוות כולן מברך עליהן עובר לעשייתן. ויש בזה שני דברים גם שיהא קודם המצוה וגם סמוך לה, והנה דעת הרמב"ם (פ"א מברכות ה"טו') דכשלא בירך עובר לעשייתן אם למצוה יש המשך יכול לברך כל משך המצוה אבל כשאין לה המשך אין יכול כבר לברך, והראב"ד חולק, ולמעשה יש ראשונים שנוקטים בדיעבד יכול לברך גם אחר קיום המצוה, ואפילו בשחיטה יש דעות בראשונים שאם לא בירך עובר לעשי' מברך אח"כ, ומבואר עוד בדעת התוס' היכי מברכין על נטילת לולב הא

לע"נ ברוך בענדש וברכה גרוס ע"ה

אליבא דהלכתא

מגילה דף כ"א

נסדר ע"י ר' אשר יעקב מילמן

ענין א' - בענין אם דלג יום בספירת העומר

שיעורי מנחות להגרי"ד סו.

הבית הלוי (ל"ט) כתב הלכה למעשה דבדלג יום אחד באמצע השבוע של ספירת העומר, אף דאינו יכול לברך כל יום, אבל בסוף כל שבוע יכול לברך על השלמת השבוע, דיש ראשונים (מובא בטור) הסוברים שסופרים השבועות רק בסוף כל שבוע, ומשום דהם ב' ענינים, מצוה למימני יומי ומצוה למימני שבועי, ויש דין תמימות בפ"ע על הימים ועוד דין תמימות על השבועות, וא"כ נהי דהפסיד התמימות של הימים, לא הפסיד התמימות של השבועות.

ש"ע תפס' ז' ח'

ז שכת ולא בירך כל הלילה ל יספור ביום י בלא ברכה: ח א אם שכת בברך באחד מהימים בין יום ראשון בין משאר ימים סופי בשאר ימים (ז) בלא ל ברכה י אבל אם הוא מוספם אם דילג יום אחד ולא ספר יספור בשאר ימים בברכה:

תה"ר שם

ובהלכות מנחות כתב מר יהודאי גאון דהיכא דלא מנה ספירת העומר בלילה קמא דלא לימני בשאר לילות כלל, מ"ט משום דכתיב שבע שבחות תמימות ומדטעה שוב אינן תמימות, ואין נראה הכי לר"י משום דקיימא לן דספירת ימים אינן מעכבות זו את זו, אלא הכי הלכתא דאם לא בירך אדם בלילה דמני למחר בלא ברכה, ובהלכות עצרת כתיב דהאי דאינשי מאורחא מברך למחר, וכן הנהיג ר"ת.

מחצית השקל שם

יתמיל לנכך עד שידע כמה ימים יש: (ס"ק יג) בלא ברכה. מתייזן בטעות. ותייך לסקיף ח'. אם שמה כו' קופר בשאר הימים בלי ברכה ועלי אמר הטעם משום דכתיב כו'. ומ"ט בסעיף ח' אם הוא מוספם כו' יספור שאר ימים בברכה הם דכתיב ס' י"ז ונתן טעם ללמ"ד ספירה בזה"ל דאורייתא הו' ספק מורה ונריך ללמ"ד דהמ"ו ס"ל דספירה בזה"ל דרבען הא המ"ו ס"ל דלפי ודאי שמה יום א' קופר שאר הימים בברכה ולכא כזה משום תמימות דכל יום מלוה בפני עצמה ויהי דלא קי"ל כוותיהו כו' מ"מ בספק לכ"ע יש לספור וגם ינרך דהא אסור ברכה לנטלה אינו אלא מדרבנן עכ"ל א"כ לפמ"ש מ"א בפי רמ"ו ס"ק ז' בשם הרמב"ם דברכה לנטלה הו' דאורייתא ה"ל למימר שלא ינרך. אכן הפ"ח כתב בשם מ"ה הטעם גאופן אחר. דהוי כעין ס"ק א' שמה ספר ותימיל שלא ספר דילמא קי"ל כהמוספות דכל יום מלוה בפ"ע ונריך ללמ"ד ספק ע"ש: (ס"ק יז) אחר כו' אלג כו' קודס

הגהרות רעק"א שם

ע' ש"מ מני"ט סי' ק"פ: **סעיף ז' שכת ולא בירך כל הלילה.** מה לו מה נלטה ונה"ק רחוק גאופן שיהיה אופן כל הלילה ולמחרתו כל היום יספור בלא ברכה וימים שלאחריו יספור בברכה משו' נדע ביהודה סי' כ"ז: **סעיף ח' יש לספור קודם שפברכך.**

ענין ב' - בענין לסמוך בשעת קריאת מגילה

מג"א שם

ב. דפסוק. לנריך לעמוד באימה (כ"י) וא"כ אפי' בעל גשר אסור ומכ"ש למ"ד (י) וא"כ אפי' להשען קלת אסור ועמ"ש דלפי' דיעבד לא יא' כמש"ל ולא שרי סימן תקיפה דלס נטמן כ"כ עד שאל' לנעל גשר אלף סמיכה קלת כמ"ש סימן יעל אותו דבר יסול לא הו' עמידה ס"ג גבי פקדן (י) וקשה דכמ"מ סימן

תה"ר מגילה כא.

עומד ויושב מה שאין כן בתורה. נראה דאף במסיכה אסור לקרות בתורה כדאמרי' בירושלמי' ר' מני סמך ביני עמודי בקריאת תורה. א"ל אסור לך מה נתינה באימה אף קריאה באימה.

מחצ"ה שם

קמא (ס"ק א') מעומר. ככ"ח סי' כו' וכו"מ ל' פטור. שר' פה ח"ל ונריך לקרות מעומד דמנן הקורא את המגלה יושב ולא משא"כ בתורה עכ"ל ומדרי' במגלה ל' יא' משמע דוקא דיעבד וכ"כ הטור להדיא בפי' תרי"ץ לכתחלה גם מגלה לא יקרא יושב ועו"י כ' הטור משא"כ בתורה משמע דבטורה אפי' דיעבד לא יא' וס"ל למ"א דניסיו דלא ס"ל במגלה כהטור אלא דאקילו לכתחלה קורא (במידת) מיושב וכמ"ש לקמן סי' תר"ץ וא"כ לדין י"ל מה שאמר הש"ס שם במס' קבלה משא"כ בתורה דאסור לכתחלה מיושב אבל דיעבד לא מ"מ כיון דגם לדין ניהו דלון לו הכרח דתמור' אפי' דיעבד לא יא' מיושב מ"מ י"ל כן מסביר לדין במגלה קורא יושב אפי' לכתחלה וצנבוב אפילו דיעבד לא יא' מיושב כדי שלא להכנס פלוגמא בינו ופי' דעם הטור ועיין בא"י: **אלג ממ"ש**

ש"ע או"ח קמא א'

קמא דיני הקורא והמקרא. וכו' ח' סעיפים:

ז א צריך לקרות א (ב) מעומד (א) ואפילו ב (ב) לסמוך עצמו לכותל ב או לעמוד אסור אלא אם כן הוא בעל בשר ג"ה (ב) וכן הו"ו הקורא לריך לעמוד עם הקורא (מרבירי והלכות קטנות):

ענין ג' - בענין הקורא והעולה לתורה

ערוד השולחן

ה **מיהו** עכ"פ מדברי טור והשו"ע (פ"ט) נתבאר דהעולה מוכרח לקרא אחר הקורא בלחש, ואם לאו הוה כבוכה לבטלה. ורבינו הבי"י בספרו הגדול כתב ד"ל דאף אם לא קרא כלל הו' שומע כעונה, וכן מוכח להדיא מירושלמי דמגילה (פ"ג) [פ"ד] (י"א) דפריך וכי זה קורא וזה מברך ומתריך שהשומע כקורא, וכבר הבאנו זה בסימן קל"ט סעיף ד' ע"ש. ומ"מ וודאי יותר טוב שהקורא יאמר בלחש, מיהו אם לא אמר כגון שהוא עם הארץ שגם זה אינו יכול, יכולים לסמוך על הירושלמי הזה. והט"ו סק"ג הביא זה ראיה לטומא, וכמננו שם דלסומא אין ראיה, וגם בירושלמי י"ל שהעולה קרא בלחש, וזה שאומר שומע כקורא כלומר כקורא לפני הציבור שהציבור אין שומעם מהעולה. ומלשון הרא"ש והטור משמע להדיא דלס העולה שומע לנמני הוה ברכה לנטלה, וכן אמרנו ונהיגין:

רא"ש מגילה פ"ג ס' א'

[דף כא ע"ב] תנא משא"כ בתורה שאין קורא אלא אחד אותו ששומע לקרות בתורה ואין שליח עבור קורא עמו. ומה שנהגו האורחא ששליח עבור קורא היינו שלא לבייש את מי שאינו יודע לקרות כדמנן גבי בטורים (פ"ג מ"ז דמס' בטורים) בתחלה מי שיוודע לקרות קורא ומי שאינו יודע לקרות מקריין אותו נמנעו מלהביא מחמת הבושה [ג] התקינו שיהו מקריין את הכל. ואין הדמיון כ"ל דהתם נמנעו מלהביא בטורים ועברו על מה שכתוב בתורה אבל הבא בקריאתו יקראו והאחרים ימנעו ומחמת הבושה יתנו לב ללמוד הפרשה אלא נראה הטעם לפי שהין הכל בקריאתו בטעמי הקריאה ואין עבור יולאין בקריאתו והוא בעיניו כיוודע ואם לא יקראוהו בתורה אתי לחנינוי עס ש"ך לכך התקינו שיקרא שליח עבור שהוא בקי בקריאה. ומ"מ גם העומד לקרות יקרא בנחת ובדקדוק עם שליח עבור שלא תהא ברכה לנטלה ואותו שאינו יודע לקרות אין ראוי שיקראוהו שליח עבור והוא ברכה לנטלה ולא מסתבר שהוא ינרך על קריאת שליח עבור.

*ושפיר דמי שראובן ינרך בין מלביניו בין מלאהתים וששעון יקרא והכי איתא בתוספתא' מ"א':

לע"נ ברוך בענדיש וברכה גרוס ע"ה

אליבא דהלכתא

מגילה דף כ"א

נסדר ע"י ר' אשר יעקב מילמן

שו"ע

בג"ד לא יקראו א"ו שנים אלא העולה קורא וש"צ שותק^ה או ש"צ קורא והעולה לא יקרא בקול רם (ג) ומכל מקום צריך הוא לקרות עם ש"ץ כדי שלא תהא ברכתו לבטלה * אלא שצריך לקרות בנחת שלא ישמיע לאוזניו ואפי' משמיע לאוזניו ליכא למיחש ד' דלא עדיף (א) מספלה מלעיל קי"ק"א (ד"ע) :

משנה ברורה

שלא יצטרף להיות סמוך קלל. עד כאן דבריו: ב' (ו) לא יקראו שנים. דתרי קלי לא משמיעי: (ז) ושלית-צבור שותק. מיהו, (ו) אם העולה טועה בנקודות או בשעמים, מסייעו בלחש: (ח) או שלית-צבור קורא וכו'. וקמנהגנו עקשו שלעולם השלית-צבור קורא אפלו קשהעולה הוא בקי, (י) קרי שלא לביש את מי שאינו יודע לקרות, (ס) וגם ימצאו הרבה שאין יודעין בטוב לקרות הנקודות והשעמים ויצאו בקריאתו, וקשימנעום מקריאה אחר לאנצויי: (ט) לקרות עם השלית-צבור. הינו (ט) מתוך הקטב: (י) לבטלה. דלא מספרי (י) שצריך העולה על קריאת השלית-צבורי: (יא) בנחת. ד'תרי קלי לא משמיעי לא שיקי (יא) כי אם בקורא בקול רם: (יב) שלא ישמיע לאנצוי. עין בבית-יוסף שהביא סעד לזה מספר הזהר: (יג) ואפלו משמיע וכו'. ורצה לומר: אף (יג) דיותר טוב שלא להשמיע לאנצוי, מכל מקום אם משמיע גם-כן ליכא למחש, דלא עדיף מתפלל שמקנו גם-כן בלחש ואפלו הכי משמיע לאנצוי, גדלעיל סימן קא סעיף ב, הכי נמי כן: ג' (יד) ואחר שגומר וכו' (ט). ורצה לומר

ענין ד' בענין הברכה בסוף המגילה

שו"ע או"ח תרצב' א'

ב' וביום אינו חוזר ומברך שהחיינו: הגה ב' (ג) וי"א אף (ג) ציוס מנכן שהחיינו (טור בשם ר"ת והרא"ש והמגיד) וכן טהגין בכל מדינות אלו ואחד יכול לזכר ושני קורא (הגהות אשרי פרק ב') (ג) ו' ולאחריה (א) גוהנים לברך הרב את ריבנו וכו' ד' אם לא בירך לא לפניה ולא לאחריה יצא: הגה ונהגו לומר כלילה אשר הניא אצל ג' (א) (ג) ציוס (כל בו ובי' בשם א"ח) ואין לזכר אחריה אלא (ז) בצנור :

ריטב"א מגילה כא'

לאחריה במקום דנהיג¹⁵ במאי מברך בא"י אמ"ה האל¹⁶ הרב וכו'. ואסיקנא, דחותם בא"י הנפרע לישראל מכל צריהם האל המושיע, וכן עמא דבר. והאי האל הנפרע¹⁷ לישראל, טועה הוא. ותמיה לך, למה פותחת ברכה זו בברוך שהיא סמוכה לחבירתה, לברכה קודם מגלה, שאפי' הברכה הסמוכה לברכה קצרה חשיבא סמיכה, כדאיתא בירוש'¹⁸. וכ"ת כיון דתליא במנהג פותחת בברוך, והרי ברכה אחרונה של הלל שתלוי במנהג כדאיתא במס' סוכה¹⁹, ואפ"ה אינה פותחת בברוך, מפני שסמוכה לברכה ראשונה שלפני הלל, ודין הוא דהא כל היכא דאמרי לה, סמוכה היא לעולם²⁰ וי"ל שברכה זו אינה על המגלה, אלא ברכה של שבת על הגס²¹. מיהו אכתי ק"ל, ברכה אחרונה²² למה פותחת בברוך. וכ"ת שהטעם מפני שבתחלה הפותח מברך והחותם לאחריה, וכיון שהיא בשנים אינה סמוכה²³, שהרי הא' הולך לדרכו והשיח אכתי קשיא ברכת נביא של הפטרה לאחריה, למה פותחת בברוך, שהרי סמוכה לברכה שלפניה, ונראה דכל שיש הפסק ושגון אחר בין ברכה לברכה כמו אלו שהברכות והקריאה אינם

ערוך השולחן שם ס"ק ג'

ג' ברכה שלאחריה, עיקרה אינה שייכות להמגילה [ר"ן יש פרק הקורא עומד (יב. ד"ה כיון)], ולכן פותחת בברוך והרי היא סמוכה לברכה שלפניה. ואינו דומה לברכת התורה דעיקרה נתקנה להגומר הסדרא, אך אח"כ גזרו משום נכנסים ויוצאים שכל אחד יברך לפניה ולאחריה ונשארה התקנה הראשונה לפתוח גם באחרונה בברוך, אבל במגילה אילו נתקנה להמגילה לא היתה פותחת בברוך, אלא היא ברכת הודאה [שם] וסמוכה לאחר המגילה, ולכן פותחת בברוך משום דהוה ענין בפני עצמו, ולכן שנינו במשנה ריש פ"ג (בב) מקום שנהגו לברך יברך וכו', ותלוי במנהגא משום דאין לה שייכות להמגילה, ולכן פסקנו בסימן תרצ"ב דאפילו סח בנתים אינו מעכבוה ע"ש סעיף י', משום דאין זה הפסק בין הקריאה להברכה כיון דלאו עלה קאי הברכה: